

Asia: VN/27639/2025

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi metsästyslain sekä rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen ennalta ehkäisemisestä ja korvaamisesta annetun lain 4 §:n muuttamisesta (valkoposkihanhet ja merimetsot)

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Esityksessä ehdotetaan metsästyslakia muutettavaksi siten, että valkoposkihanhi ja merimetso lisätään riistalajeihin ja täysin rauhoitettujen riistalajien joukkoon. Samalla säädettäisiin lain tasolla tilanteet, joissa rauhoituksesta voidaan poiketa vahinkojen estämiseksi tai lentoturvallisuuden varmistamiseksi suoraan lain nojalla. Valkoposkihanhiin metsästys olisi sallittua lentoasemilla sekä satoa korjaamattomilla pelloilla tietyin edellytyksin. Merimetsojen metsästys puolestaan olisi sallittua kalanviljelylaitosten, kalanistutuspaikkojen sekä kaloille tärkeiden lisääntymisalueiden läheisyydessä säädettyjen etäisyys- ja aikarajojen puitteissa. Lajien hyödyntäminen olisi sallittua, mutta myynti kiellettäisiin. Molempien lajien osalta säädettäisiin velvollisuudesta ilmoittaa saaliista. Valkoposkihanhiin viljelysvahinkojen korvaaminen ja vahinkojen estäminen jatkuisi kuten ennenkin rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen ennalta ehkäisemisestä ja korvaamisesta annetun lain kautta.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo aiheelliseksi antaa asiassa lausuntonsa, vaikka Lupa- ja valvontavirastolle ei ole lausuntopyyntöä jakelussa toimitettukaan. HE:ssä esitetään resurssien siirtoa (toimintamenot) Lupa- ja valvontavirastolta Suomen riistakeskukselle. Lupa- ja valvontaviraston tehtäviin kuuluu tällä hetkellä luonnonsuojelulain 83 §:n mukaisten poikkeuslupien (poikkeaminen rauhoitussäännöksistä) käsittely mm. valkoposkihanhia ja merimetsoja koskien. Lupa- ja valvontavirasto valvoo myös luonnonsuojelulain säännösten noudattamista sekä käyttää luonnonsuojelun yleisen edun puhevaltaa.

Lupa- ja valvontavirasto toteaa lausuntonaan seuraavaa:

Resurssien siirto Lupa- ja valvontavirastosta Suomen riistakeskukselle

HE:ssä (s. 33) todetaan seuraavaa: ”Ympäristöhallinnossa valkoposkihanhiin ja merimetsoja koskevan poikkeuslupituksen henkilöstöresurssi olivat Varsinais-Suomen ELY-keskuksessa vuonna 2024 arviolta 1,35 henkilötyövuotta. Kustannukset syntyvät poikkeuslupapäätöksiin käytetystä työajasta (esittelijä ja ratkaisija).” 1,35 htv:n laskennallinen kustannus ELY-keskuksissa oli 70 000

euron henkilötyövuoden hinnalla 94 500 euroa. Kyseessä on viraston maksullinen toiminta, josta syntyviä kustannuksia on rahoitettu budjettirahoituksen lisäksi asiakkailta perityillä viraston toimintamenomomentille nettobudjetoiduilla maksullisen toiminnan lupatuloilla. ELY-keskusten maksuasetuksessa 2024 poikkeusluvan hinta oli 316 euroa.

Asioita käsitteleviltä asiantuntijoilta saadun arvion mukaan merimetsojen poikkeusluvut ovat työläämpiä käsiteltäviä. Varsinais-Suomen ELY-keskuksen kustannukset ovat vähentyneet, mikä johtuu muun muassa prosessien tehostumisesta ja valkopesikihanhien osalta hakemusten vähentymisestä. Henkilöresurssitarve ei ole muuttunut luvittavan viranomaisen muuttuessa, koska sama henkilöstö siirtyi sellaisenaan Lupa- ja valvontavirastoon.

HE:ssä todetaan seuraavaa: ”Riistahallinnolle ehdotettava muutos aiheuttanee paitsi neuvonnan myös hakemusmäärän lisääntymistä muihin kuin maatalousvahinkoihin liittyvien poikkeuslupien osalta eli todelliset kustannukset ovat todennäköisesti suuremmat. Riistakeskuksen henkilöresurssin tarpeeksi arvioidaan 1,5 henkilötyövuotta (134 000 euroa) ja tietojärjestelmien ylläpitoon 40 000 euroa. Riistatalouden edistämismomentille 30.40.50 on sen johdosta varattava 174 000 euroa pysyvää lisäystä kehyksiin. Määrärahan nostoa ei voi kustannusneutraalin esityksen johdosta rahoittaa riistanhoitomaksua korottamalla vaan rahoitus tehtäviin olisi toteutettavissa Lupa- ja valvontaviraston toimintamenoista, jossa lupakäsittelyyn, valitusprosesseihin ja neuvontaan ei tarvita enää niin suuria resursseja.”

HE:ssä todetaan, että Suomen riistakeskus pystyisi käsittelemään poikkeuslupahakemuksia todennäköisesti huomattavasti nopeammin kuin Lupa- ja valvontavirasto ja että suojametsästys vähentää byrokratiaa, mutta silti esitetään, että Suomen riistakeskus tarvitsee enemmän resursseja kuin mitä Varsinais-Suomen ELY-keskuksella ja Lupa- ja valvontavirastolla on ollut näiden asioiden käsittelyyn. Esityksessä ei ole myöskään huomioitu, että osa Varsinais-Suomen ELY-keskuksen ja sittemmin Lupa- ja valvontaviraston kyseisten asioiden käsittelyn kustannuksista on katettu maksullisen toiminnan tuloilla. Näitä tuloja virastolle ja tätä kautta valtiolle ei jatkossa synny. Tältä osin toimintaan ei myöskään ole osoitettu budjettirahoitusta, jota voitaisiin siirtää virastojen välillä. Määrärahojen siirto esityksen mukaisena johtaisi Lupa- ja valvontaviraston näkökulmasta tilanteeseen, jossa viraston rahoitusta leikattaisiin maksullisen toiminnan tuloilla katettujen kustannusten osalta kahteen kertaan sekä leikkaamalla budjettirahoitusta että vähentämällä viraston toimintamenomomentille budjetoituja maksullisen toiminnan tuloja.

Vaikka ko. poikkeuslupien käsittelyyn liittyvä henkilöstö on siirtynyt sellaisenaan toistaiseksi entisillä työnkuvilla Lupa- ja valvontavirastoon, on uuden viraston vähentyneet resurssit käytännössä johtaneet siihen, että rauhoitettuja lintuja koskevia poikkeuslupia käsittelevien on täytynyt tehdä runsaasti myös muita luonnonsuojelulain mukaisia poikkeuslupatehtäviä. Henkilöresurssin tarve on edelleen samaa suuruusluokkaa Lupa- ja valvontavirastossa, koska lupaharkinta ja valvonta jatkuu muiden rauhoitettujen lajien osalta ja hakemusten määrässä on havaittavissa nouseva trendi. Lupa- ja valvontaviraston valvontatehtävät voivat HE:ssä esitetyn muutoksen johdosta kasvaa, mikäli vaikutuksia Natura-alueiden suojeluperusteisiin tai muihin rauhoitettuihin lajeihin ei ole luonnonsuojelulain mukaisesti huomioitu. On myös todennäköistä, että Lupa- ja valvontavirastolle tulee käsiteltäväksi vireillepanoja koskien muiden rauhoitettujen lajien luonnonsuojelulain vastaista häirintää tai vahingoittamista tilanteissa, joissa peltoalueilla tapahtuva valkopesikihanhien ampuminen uhkaa peltopesijöitä tai merimetsojen ampuminen vesialueilla uhkaa muita rauhoitettuja lintulajeja.

Alla esitetään Varsinais-Suomen ELY-keskuksen vuosina 2021–2025 ja Lupa- ja valvontaviraston poikkeusluvut ja valvonta ryhmä 4:n 6.5.2026 mennessä annettujen luonnonsuojelulain 83 §, 89 § ja

54 § mukaisten päätösten lukumäärät. Valkoposkihanhiin ja merimetsoihin liittyviin päätösten lukumääriin sisältyy myös kaupunkivalkoposkihanhista annetut päätökset sekä tutkimukseen liittyvät päätökset. Esityksessä esitetyn 1,5 henkilötyövuoden siirtäminen Lupa- ja valvontaviraston toimintamenoista ei ole yhdenmukaista sen kanssa, että valkoposkihanhiin ja merimetsojen metsästämistä toteutettaisiin jatkossa pääasiassa yleispoikkeuksen nojalla, mikä ei edellytä tähänastisia henkilöresursseja, jolloin poikkeusluvut on käsitelty tapaus- ja kohdekohtaisesti lausuntoineen ja kuulemisineen.

	2021	2022	2023	2024	2025	2026
Kaikki	131	153	196	150	228	101
Valkoposki-						
hanhet	36	63	48	21	28	20
Merimetso	5	6	15	5	13	2

HE:ssä esitetään myös 40 000 euron suuruisen määrärahan siirtoa Lupa- ja valvontaviraston toimintamomentilta Suomen riistakeskukselle tietojärjestelmien ylläpitoon. Vastaavaa tietojärjestelmää ei ole Lupa- ja valvontaviraston ylläpitämänä eikä sellaista resurssia voi siirtää. Lupa- ja valvontavirastossa on käytössä sähköiset hakulomakkeet, joita jatkossakin ylläpidetään muiden lajien poikkeuslupien käsittelyn osalta. Habides-raportointiin tarvittava tieto tuotetaan Lupa- ja valvontaviraston asianhallintajärjestelmän ja excel-taulukoiden avulla.

HE:n ristiriitaisuus suhteessa lintudirektiiviin

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että HE on ristiriidassa EU:n luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun direktiivin (= lintudirektiivi) kanssa. Direktiivi koskee sen 1 artiklan mukaan kaikkien luonnonvaraisina elävien lintulajien suojelua jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvalla alueella. Direktiivin 5 artiklan mukaan 1 artiklassa tarkoitettujen lintulajien yksilöiden tahallinen tappaminen sekä tahallinen häirintä erityisesti lintujen lisääntymis- ja jälkeläisten kasvatusaikana on erityisesti kielletty. Direktiivin artiklan 5 suojelusta voidaan poiketa 9 artiklan mukaisesti, mikäli muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole ja lisäksi mikäli on kyse kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden turvaamisesta tai lentoturvallisuuden turvaamisesta tai viljelmille, kotieläimille, kalavesille ja vesistöille koituvan vakavan vahingon estämisestä tai kasviston ja eläimistön suojelemisesta.

Tappaminen on sallittua vain silloin, kun vahinkoa ei voida estää muilla keinoilla ja tappamisella estetään vakavan vahingon syntyminen. Vakavan vahingon riski on arvioitava tapauskohtaisesti ja poikkeuksen laajuus on sidottava siihen, mikä on välttämätöntä ongelman ratkaisemiseksi. Yleinen poikkeus voidaan myöntää lähinnä vain tarkkaan rajatuille alueille, kuten lentoasemille lentoturvallisuusperustein.

HE:ssä esitetään kuitenkin sallittavaksi suoraan lain nojalla jo vähintään viiden yksilön parvessa esiintyvän valkoposkihanhen metsästäminen ympärivuotisesti pelloilta, jonka sato on vielä korjaamatta sekä merimetson metsästäminen enintään 300 metrin etäisyydellä kalastuslain (379/2015) 4 §:n 15 ja 16 kohdassa tarkoitetuista pyydyksistä elokuun 1 päivästä helmikuun 28 päivään, enintään 300 metrin etäisyydellä kalanviljelylaitoksista ympärivuotisesti, enintään 300 metrin etäisyydellä kalanistutuspaikoista seitsemän päivää ennen istutusta ja seitsemän päivää istutuksen jälkeen sekä kaloille tärkeillä lisääntymisalueilla elokuun 1 päivästä helmikuun 28 päivään varmistamatta, että kyse on direktiivin edellyttämästä vakavasta vahingosta, jolle ei ole muuta

tydyttävää ratkaisua. Valkoposkihanhiin aiheuttavat vakavat vahingot maataloudelle ovat aiheutuneet tuhansien hanhiin ruokailemisesta pelloilla. Tutkimusten mukaan ei voida myöskään yleistäen todeta, että merimetsällä olevan Suomessa merkittävää vaikutusta kalastoon tai kalastukselle siinä määrin, että olisi perusteltua siirtyä poikkeuslupamenettelystä ja tapauskohtaisesta harkinnasta merimetsöjen hyvin laajamittaiseen kuoliaaksi ampumiseen HE:n mukaisella yleispoikkeuksella. Myöskään komission julkaisemissa lintudirektiivin tulkintaohjeissa ei mahdollisteta laajamittaista, suunnittelematonta ja rajaamatonta lintujen ampumista eikä lintudirektiivin 9 artiklan huomiomatta jättämistä.

HE:ssä ei tuoda esille millään tavalla, miten varmistetaan, että lajien muuonaiikaiseen ruokailuun, levähtämiseen tai vastaavaan tarpeeseen on osoitettavissa riittävästi alueita. Nykyisen lupaharkinnan aikana valkoposkihanhiin kohdalla varmistetaan, että niille säilyy riittävästi karkotuksesta vapaata levähdysaluetta. Viime vuosina on saatu kehitettyä toimiva ja nopea menettely (Varsinais-Suomen ELY-keskus ja muut ELY-keskukset) keskeisten vahinko- ja poikkeuslupa-alueiden sekä karkottamisesta vapaiden levähdysalueiden yhteensovittamisessa

Vaikutukset muihin rauhoitettuihin lajeihin ja Natura-alueisiin

Muiden rauhoitettujen lajien huomioon ottamisen osalta on HE:ssä todettu seuraavaa: ”Kun suojametsästyksen edellytykset säädetään lain tasolla selkeästi, valvonta kohdistuu siihen, että metsästyks toteutetaan lakisääteisten edellytysten puitteissa eikä siihen, että viranomainen arvioisi luvan ehtoja yksityiskohtaisesti. Pesimäpaikkojen suojaetäisyys on helppotulkintainen eikä vaadi yksityiskohtaisten koordinaattien julkistamista, mikä helpottaa valvontaa ja vähentää kirjaamisvelvoitteita.” ”Suojametsästyksen rajaukset takaavat, että toiminta ei kohdistu pesimäalueisiin tai muihin ekologisesti herkkiin kohteisiin, mikä turvaa luonnon monimuotoisuuden ja estää suojeltujen petolintujen häiriötä.” ”Metsästyks voi aiheuttaa häiriötä myös muille linnuille kuin varsinaiselle metsästyksen kohdelajille. Metsästäjä vastaa kuitenkin siitä, ettei suojametsästyksestä aiheudu metsästyksiläissa tai luonnonsuojeluläissa kiellettyä häiriötä muille lajeille.”

Lakiehdotuksen mukaan valkoposkihanhia ja merimetsöja saisi metsästää esim. pelloilta ja kalanyljelylaitoksilta ympärivuotisesti, eli myös lintujen yleisenä pesimäaikana. Metsästäminen pesimäaikana, etenkin keväisin, aiheuttaisi todennäköisesti luonnonsuojeluläissa kiellettyä häirintää muulle lajistolle.

Luonnonsuojelulain 70 §:n nojalla on kiellettyä mm. rauhoitettujen eläinlajien tahallinen vahingoittaminen ja häirintä erityisesti eläinten lisääntymisäaikana, tärkeillä muuton aikaisilla levähdysalueilla tai muutoin niiden elämäntierron kannalta tärkeillä paikoilla. Suomen riistakeskuksen tulee metsästykslain 1 §:n mukaisesti ottaa poikkeuslupia käsitellessään huomioon luonnonsuojeluläki ja varmistaa, ettei poikkeusluvan mukaisista toimenpiteistä aiheudun luonnonsuojelulain kieltämää häiriövaikutusta.

HE:ssä ei tuoda millään tavalla esille, miten yleispoikkeusta sovellettaessa tai poikkeuslupaa käsiteltäessä varmistetaan se, että valkoposkihanhiin ja merimetsöjen ruokailualueilla tai niiden välittömässä läheisyydessä olevia muita rauhoitettuja lintulajeja ei häiritä niiden pesintään valmistautumisen, pesinnän, ruokailun ja lepäilyn tai kerääntymisäalueille kokoontumisen osalta luonnonsuojelulain vastaisesti. Suojametsästyksen (= yleispoikkeus) rajaukset ovat HE:ssä hyvin väljät, joten niillä ei em. voida varmistaa. Esim. Lupa- ja valvontaviraston metsänkäsittelyohjeen mukaan tulee välttää kaikkea häiriötä pesimäaikana vähintään 500 metrin säteellä asutusta merikotkan pesästä.

Luonnonsuojelulain 34 §:n mukaan Natura 2000 -verkostoon kuuluvan alueen suojelun perusteena olevia luonnonarvoja ei saa merkittävästi heikentää. Natura-alueiden suojeluperusteena on myös lintulajeja. HE:ssä ei millään tavalla ilmene, miten yleispoikkeusta sovellettaessa tai poikkeuslupaa käsiteltäessä huomioidaan mahdolliset merkittävästi heikentävät vaikutukset Natura-alueiden suojeluarvoihin tavalla, jolloin ei toimittaisi vastoin luonnonsuojelulakia. Em. heikentämiskielto koskee myös vaikutuksia, jotka syntyvät Natura-alueen ulkopuolella. Merialueilla, missä merimetso pesivät, saalistavat ja levähtävät, sijaitsee runsaasti Natura 2000 -alueita, joiden luonnonarvoja ei saa merkittävästi heikentää sekä yksityisiä luonnonsuojelualueita, joiden perustamistarkoitusta ei saa vaarantaa. Tämä koskee osittain myös valkoposkihanhien valtaamia peltoja, jotka voivat rajautua Natura 2000 -alueisiin tai luonnonsuojelualueisiin. Metsästyksen vaikutuksia Natura 2000 -alueiden suojeluperusteisiin tai yksityisten luonnonsuojelualueiden perustamistarkoituksiin ei ole avattu esityksessä, eikä tämä ole asia, jonka voi jättää yksityisen henkilön arvioitavaksi, vaan tämä edellyttää Lupa- ja valvontaviraston kannanottoa. Esityksessä mainittu esimerkki ampumisen myönteisistä vaikutuksista peltokahlaajien pesimämenestykseen rajautuu ko. lajeihin, eikä asiassa ole huomioitu muut pesivät lajit pelloilla, näihin rajautuvissa metsissä tai meri- ja järviolueilla.

Muita huomioita

Lupa- ja valvontaviraston suoritemaksu

HE:ssä perusteluissa (s. 47) todetaan: ”Lisäksi on syytä kiinnittää huomiota siihen, että vuoden 2026 alussa Lupa- ja valvontaviraston poikkeuslupien hinnat nousivat 1 500 euroon. Viljelysvahinkoja aiheuttavien valkoposkihanhien suoritemaksun merkittävä korotus sai hakijoita hakemaan poikkeuslupia ennen vuotta 2026, joista yksi on myönnetty ja 20 on vireillä. Vuoden 2026 puolella on hakemuksia tullut vireille ainoastaan yksi. Merimetsoja koskevia poikkeuslupia ei ole haettu lainkaan 1.1.2026 jälkeen. Lupia ei ole haettu myöskään kaupungeissa haittaa aiheuttaville valkoposkihanhille. Poikkeuslupajärjestelmään perustuva nykytilanne on muodostunut vahingonkärsijöiden kannalta kohtuuttomaksi.”

On ymmärrettävää, että monet tilat hakivat poikkeuslupaa valkoposkihanhien karkottamiseen viime vuoden puolella, kun suoritemaksun korotus tuli tietoon. Valtaosa näistä hakemuksista koskee kuitenkin useita, jopa kymmeniä tiloja, jolloin uusikaan maksu ei ole yhdelle tilalle kohtuuton. Merimetsan osalta huomioitavaa on, että yksityishenkilöltä, joka hakee merimetsoja koskevaa poikkeuslupaa ilman taloudellista tarkoitusta, esimerkiksi mökkisaarella tapahtuvien vahinkojen takia, suoritemaksu on edelleen 316 €.

KHO:2025:16

HE:ssä todetaan: ”Merimetsan osalta poikkeuslupien myöntämisen edellytyksiä on kiristänyt oikeuskäytäntö ja etenkin Korkeimman hallinto-oikeuden vuoden 2025 ratkaisu (KHO:2025:16), joka käytännössä rajasi keinot merimetsojen kalakannoille ja -taloudelle aiheuttamien vahinkojen estämiseen ainoastaan pesäpuiden kaatamisen, munien öljyämisen ja pesien rikkomisen pesimäkauden ulkopuolella. Lupaharkinnassa edellytetään yksityiskohtaista näyttöä ampumisen vaikutuksista, vaihtoehtoisten keinojen riittämättömyydestä, joka käytännössä vaikeuttaa lupien myöntämistä.”

Edellä mainittua KHO:n ratkaisua on HE:ssä tulkittu tarkoitushakuisesti. KHO:n päätös ei estä poikkeuslupien myöntämistä merimetsojen kuoliaaksi ampumiseen, vaan tarkentaa reunaehtoja ampumisen osalta. HE:ssä olevasta tulkinnasta voi tehdä sellaisen johtopäätöksen, että merimetsojen kuoliaaksi ampuminen olisi HE:n tavoite sinänsä huolimatta siitä, että KHO ja

asiantuntijaorganisaatiot (ks. alla) ovat katsoneet, että poikkeuslupan mukainen ampuminen ei estäisi kalavesille koituvaa vakavaa vahinkoa, on olemassa ampumista tehokkaampia keinoja merimetsoyhdyksunnan kalakannoille aiheuttamien vahinkojen estämiseksi tai vähentämiseksi ja että merimetsojen syysaikainen ampuminen voi kohdistua varsinkin elokuun jälkeen merkittävässä määrin muihin kuin kalatalousalueella pesiviin merimetsoihin.

ELY-keskus ei myöntänyt kalatalousalueelle lupaa merimetsojen ampumiseen keväällä, vaan elokuun alusta vuoden loppuun. Lupa oli myönnetty laajalle merialueelle Suomen suurimman merimetsoyhdyksunnan ympäristössä. Lupaehtojen mukaan vuosittain sai ampua 1 000 merimetsoa. Lupa oli voimassa kolme vuotta.

Korkein hallinto-oikeus katsoi, että poikkeuslupan mukaisen yksilömäärän ampuminen ei huonontanut merimetsan suojelutilannetta. Lisäksi oli mahdollista, että suuret merimetsoyhdyksunnat vaikuttivat niiden läheisyydessä oleviin kalakantoihin kalastuselinkeinoon tulosta heikentävällä tavalla. Merimetsojen kalavesillä tapahtuvasta saalistuksesta voi siten aiheutua kalavesille lintudirektiivissä tarkoitettua vakavaa vahinkoa. Näistä lähtökohdista poikkeuksen myöntäminen merimetsan rauhoituksesta oli siten sinänsä mahdollista. Poikkeuslupahakemuksen käsittelyn yhteydessä ei kuitenkaan ollut selvitetty, oliko päätöksen mukaisella syysaikaisella ja laajalla alueella tapahtuvalla ampumisella sellaisia vaikutuksia, että paikallisen merimetsokannan aiheuttamaa kalataloushaittaa voitiin näin estää. Korkeimman hallinto-oikeuden hankkimien Luonnonvarakeskuksen ja Suomen ympäristökeskuksen asiantuntijalausuntojen perusteella merimetsojen syysaikainen ampuminen voi kohdistua varsinkin elokuun jälkeen merkittävässä määrin muihin kuin kalatalousalueella pesiviin merimetsoihin. Nämä voivat olla osaksi myös eri alalajia kuin Suomessa pesivät merimetsot. Saadun selvityksen perusteella ei ollut pääteltävissä, että poikkeuslupan mukainen ampuminen olisi estänyt kalavesille koituvaa vakavaa vahinkoa.

Korkeimman hallinto-oikeuden hankkimassa Luonnonvarakeskuksen asiantuntijalausunnossa oli myös tuotu esiin muita, mahdollisesti ampumista tehokkaampia keinoja merimetsoyhdyksunnan kalakannoille aiheuttamien vahinkojen estämiseksi tai vähentämiseksi. Tähän nähden oli jäänyt myös riittävällä tavalla selvittämättä, olisiko kalavesille aiheutuvien vahinkojen torjumiseksi ollut olemassa muuta tyydyttävää ratkaisua kuin merimetsojen ampuminen.

Muilu Tommi
Hämeen ELY

Jokinen Teija
Lupa- ja valvontavirasto - Ympäristöosasto